

Debreczeni Független Újság

pártoktól független politikai napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:		Felolós szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Helyben:	Vidéken:	Uj. MÓRICZ PÁL.	DEBRECZEN,
Egy hóra. 1 kor.	Egy hóra. 1 kor. 50 fill.	Kiadók és laptulajdonosok:	Piaoz-utca 47. és 49. szám.
Negyedévre . . . 3 "	Negyedévre 4 " 50 "	HOFFMANN és KRONOVITZ.	

Családapák a kaszárnyákban.

Hangosak a kaszárnyák. De nem a fegyver alá kerülő fiatalság nótája zúg ott, hanem 45.000 családapának átka és siralma. A hadvezetőség hívta be őket „bizonytalan tartamu“ fegyvergyakorlatra, hogy a létszám-kimutatásokban hiba ne essék.

Ezért kell szenvedni 45.000 családnak, akiknek a kenyérkeresőjét rabolta el a kaszárnya. Ezren és ezren elvesztették e behívás következtében az állásukat, — és ugyanannyi anya jutott nyomorba gyermekeivel.

De mit törődnek ezzel az aranygallérú generális hülyék, akik a létszámkimutatásokat szerkesztik? A létszámnak teljesnek kell lenni a papiroson, hogy a monarchia nagyhatalmi állása valahogy meg ne rendüljön.

— Oesterreich muss Grossmacht sein — ez a jelszó odafent, ahol a nagyhatalmi hóbort álmában ringatóznak.

Ezek a csöndes butaságban silylödő aranygalléros urak azt képzelik, hogy a világ nem tud a monarchia válságáról, nem tudja, hogy a közös hadseregnek a rendes ujonczlétszámot

a magyar parlament nem szavazta meg. Ezek a beszáradt agyvelejű, osztrák bácsik azt képzelik, hogy a világot, de leginkább az európai nagyhatalmakat félre lehet vezetni az ő létszámkimutatásaikkal.

Csalódnak. A magyar nemzet küzdelmét észrevette az egész világ és megtudták a nagyhatalmak is, hogy a monarchia sorsa a magyar parlament kezében van és nélkülünk a híres Oosterreich semmi, Schmarn. Ha mi nem adunk pénzt és katonát, ha mi szembeszállunk az osztrák hatalommal, akkor a nagyhatalmi hóbort lélekharangját meghuzhatják.

Mert ne higye a hadvezetőség, hogy a létszámkimutatásokban van az erő. A számok csak a hülyéket tévesztik meg. A hadsereg erejét a képzettségen és harczképességen kívül a katonák lelkesedése és elszántsága képviseli. Elkeseredett, a vezéreit gyűlölő, a tisztjeit utáló katonákkal a hadsereg nem harczképes.

Ezek a szegény póttartalékosok, akik feleséget és gyermekeket hagytak otthon, nem lesznek soha harczképes katonák, még ha két esztendeig tart-

ják is őket fegyver alatt. Sőt ellenkezőleg, mentől hosszabb ideig tartják bent őket, annál inkább elkeserednek. Ha háborúra kerülne a sor, ezeket nem lehetne az ellenség mézsárszékére vinni. Mért is gyilkolná az a szegény póttartalékos az ellenséget, a mikor az ő igazi és legnagyobb ellensége a saját vezérkara és az az utált, gyűlölt, alávaló szellem, amely az ő és övéi megnyomorítására törekedett mindig még a békében is?

Olyan katonákkal, akik után a gyöngé asszonyok és az ártatlan gyerekek sirnak, csak szabadságharczot lehet diadalmasan megvívni.

Csalódni fog az osztrák hadvezetőség. A magyar nemzet jogaiért küzdő ellenzékkel szemben nem lehet állítani 45.000 családapának az elkeseredését. Jól tudják, hogy az ő nyomoruságuk és szenvedésük az utolsó ütőkártya az osztrák hatalom kezében, amely a magyar nemzet jogos követeléseit a saját fiaival akarja levernii. Ez nem fog sikerülni. A póttartalékosok, igaz, szenvedni fognak bizonyos ideig, de az ártatlanul nyomorgó családok szenvedéseit enyhíteni fogja a nemzet közjótékonyasága, a nemzet pedig még el-

Régi történet.

Magános óráimban sokszor elgondolkozom azon; hogy milyen nagy ereje van ennek a buzakalász termő, ákáczos hajduföldnek; hogy megbűvöli a lelket selymes fűvével; zizegő aranyten erével, dusan nyíló tarkavirag ékességével és más szépséget nem lát az így megbabonázott szem az övénel; nem ad neki gyönyörűséget más, csak ha bámulja a színek pompáját, a mit oly pazarul hint itt mind a négy évszak szerte-széjjel tarlón és ugaron.

És akar a hajlongó buzaszálak között, akár a zörgő tengeri táblában keressük is a viritó mákvirágot, a földi mogoró szagos nyitásban, mindenütt másvilágról, más embe- rekéről való regéket mondogat a föld az ő szeretőjének.

Mert egyre ritkulunk, kevesbedünk, a kik megértjük az anyaföldnek, e legnagyobb poétának illatos beszédjét a mintha ő is érezné ezt; ugy elébünk tárja minden kincsét, ugy utunkba szórja minden szép virágát, nekünk; a kik még órákig eltudunk nézni egy-egy karsu mályvát, butykórót, katángot, avagy egy pókot, a mely finom

selyem hálóját szövő-szövőgeti, hallható recsenéssel kötve meg rajta minden görcsöt.

Milyen más is már a világ — Istenem — mint az ezelőtti, hiszen most a rózsza is tövis nélkül nyit. No hisz igaz, hogy illata sincsen; az is elmúlt, az az édes hatodik ház ellen elérező illat, a mi azok a régi fejta, jócskán tövises piros rózsák árasztották magukból estendőt, míg el nem korcsosítottak, agyon nem nemesítették erre arra való átoltogatással. Én még látni se szeretem a thea rózsákat, mert azok a századvégi nők jutnak ilyenkor eszembe, kiknek lelkében anyyi mindenféle tudományos eszme megfogamzik, de az élet mindenünnen áradó poézise ki van onnan ölve. A kik ezer meg ezer illatos, szép virág mellett közönyösen haladnak el, sokszor még el is tapossák. „Dudva“. Nagy elmék remekeit kicsinylő mo solylyal forgatják, „Mese“. Hát hiszen szép a thea rózsza is, szép és tövise sincs, de én már az én tövises, illatos virágom mellett maradok, ha másért nem is, csakhogy ezek voltak nagyanyáink, szépanyáink egyedüli ékszezei, ékességei, mikor vasárnap délután cziczározni összegyűltek.

No lám, hiszen itt kellett volna kez-

denem nekem az én történetemet, mert Cseres Mari itt ösmerte meg Sári Pétert, a ki hogy milyen legény volt, hiába beszélném, ugy sem igen találánk most mását. Törte is a fejét Mária, ugyan törte, hogy vajjon hogy igézzé meg ezt a dali legényt, a legények lángját. Ő is szép volt, pedig ugy beszéltek, ragyogósabb hajba nem volt még rózsza tűzve, szebb, pirosabb arczot nem süttött még a nap; cseresnye szájáról, két parázs szeméről, hogy ne is beszéljünk; szegénynek se lehetett mondani, mert mindig van annyijok, mint Sáriéknak, és mégis no, soha se akarta Péter Mária meglatni a „cziczába“, nem hogy még elfogni.

Annál nagyobb volt aztan a meglepetés, mikor követ asszonyt küldtek Sáriék Cserespekhez, hogy azt mondja: „Ember-séges embert várjanak.“

Mári szegény pirult is, sáppadt is, jaj mi lesz most, mi lesz most — Istenem — de azért három hétre ellakták a lakodalmat, sok lányos mama bosszuságára, a kik a lelki üdvösségüket is lekötötték, hogy: „de higye el komám asszony, nem szép szerint, nem Isten hírével ment ez a dolog, én magam ezzel a két szememmel láttam, mikor Cse-

Mennyasszonyi kelengyék

és alkalmi ajándék tárgyak legolcsóbb bevásárlási forrása

LÁM SANDOR
üveg- és porcellán üzlete,
DEBRECZEN, Piacz- és Hatvan-utca sarok.

keseredettebben, még szívósabban fog küzdeni a jogaiért.

Szaporítsátok csak az elkeseredett magyarok számát aranygalléros osztályok, a magyar nép fölírja ezt a tartozást is az adósságai közé és majd fizetni fog golyóval, karddal, kötéllel — a legközelebbi, de eljövendő szabadságharcban.

Rostkowitz Arthur.

Az új pártalakulás után.

Amikor br. Bánffy Dezső — akit mi székelyek a politikai tévedésektől eltekintve is magunkénak ismerünk — az immár közismertté vált, s minden igaz magyar ember által örömmel fogadott programját főbb vonásokban a „Magyar Szóban“ olvastam abban a pillanatban tántoríthatatlan követőjévé szegődtem. Azzal végződött a cikk, hogy ő most még talán *izoláltan áll*, de hiszi, hogy nem mindig úgy lesz.

Igaza volt a báró urnak addig míg a cikket ott az asztalán írta, ha ezt sajátkezűleg tette! De ha diktálta, úgy már csupán szerénykedéssé devalválódott állítása; mert úgy kell lenni, hogy már az a ki leírta mindjárt legelsőnek híve lett. Híve lett a szerkesztőség, még — tán a szedő gyerek is — és nagy százaléka az olvasóknak — *nyíltan és mindenike magában*. Ez máskeppen nem is lehetett, ha az olvasó magyar, s eléggé intelligens volt.

Arról a programról persze azután sok szó esett a függetlenségek között és sok hallgatás a mi partunkban.

Sok elfogult függetlenségi „érvelt elene“ azzal, hogy: „hisz ez még nem elég“, sok tézist kell megenni ezért a kis lekvárért (igy!) „míg elnök volt, miért nem beszélt így?“ stb. Elfogadható ellenérveket senkitől sem lehetett hallani . . .

Az idő telt, mult. Azok a kik az eszme rajongó hívei lettünk idegeskedtünk: mért nem jön ide; mért nem tömörít bennünket? De ő exelentiája nem idegeskedett. Időt adott, hogy a mag kellően csirába jöjjön. És a legjobbkor; akkor jelent meg, amikor a mi helybeli politikai kertészeink jelezték

repes Mária megfogta a leveli békát valamék hajnalba. Rontas van itt a dologba, komám asszony, rontas“.

Mert az volt a közhit, hogy a mely leány holdtöltén hajnalba egy keresetlen leveli békát talál, s azt megfogja és elteszi egy üvegbe addig míg egy keresetlenhangya bolyra akad.

A leveli békát beletemeti a hangya bolyba, hetednapra felbontja, talál ott a béka csontocskái között egy kis villát és egy kis lapátot, a mely legényt aztán ezzel a villával megszúr egy kicsit, úgy belé szelmededik az, hogy soha el se hagyja, de ha talán a leánynak alkalmatlan volna ez a nagy szerelem, ott van a kis lapát, azzal megtaszítja, soha se alkalmatlanodik neki a legény többet.

Hat bizony ha igazat akarok beszélni, csakugyan be kell ősmernem, hogy ilyen csalfa babonát csinált Cserepes Mária. Egyszer igen jókor hajnalba talált a kutra menni, sütöttek-e vagy mi, csak hát a víz kellett; a város szélén laktak, hát a szőlőbe való kutra szaladt el, a mint megyen, megyen, hát mit lát egy kövér, harmatos levelen? Egy csillogó szemű kis leveli békát, holdtölté volt akkor éjjel éppen . . . Jaj Istenem hátha?

Ugyan melyikünk habozott volna sokáig; bizony zsebbe került a békáoska, s

neki, hogy a mag csiraképesnek bizonyult; a debreczeni talajban nagyon jól fejlődik; és itt az ideje, hogy a magyarságnak boldogulást ígérő növénykét, a főkertész ur, ki nek hazaszeretettől melegített házában látott először napvilágot, most már úgy életlenül, mint boncztanilag velünk megismertesse.

Ez is megtörtént! Jan. 31-én Debreczen város Arany Bika vendéglőjében ezrek és ezrek előtt ismertette meg az ő keresetlen, világos, mindenki által megérthető előadásában a már testet öltött eszmét.

A gyökerén kezdte. Erdélyi tanukkal igazolta, hogy ez a gyökérzet, ott a nemzetiségek által kavicsossá tett, s már már teljesen kimerült talajon is szívósságával életképessé lett; a miből bizton lehet következtetni, hogy a nagy magyar alföldön s különösen Debreczen város még eddig szűrtalajában tökéletesen ki fogja fejleszteni növényét. Jelezte, hogy ha valahol a talaj nem látszanék is megfelelőnek, azért ápolásától nem szabad vissza riadni; amennyiben barmenemü soványtalaj is azonnal megfelelő lesz, ha abba kellő mennyiségű sovínizmust keverünk. Ez egy olyan javító szer, a mely biztosít az eredményről, de a melyet mi magyarok eddig sohasem alkalmaztunk elegendő buzgósággal . . .

Igen szép rajzban megmutatta, hogy minő lesz a kifejlett növény: Dereka egyenes és minden viharra dacolni képes. Koronája hatalmas, mely nemcsak enyhet ad a magyar haza minden polgárának, de bővea gyümölcsözik is. Gyümölcséből a magyar királytól a magyar koldusig mindenki bőven részesülhet.

Nem volt, nem is lehetett az előadásnak olyan hallgatója, a ki elnem ismerte volna, hogy ez az eszme a magyarság jövő boldogulásának egyedüli megbízható alapja.

Hogy ezt mindenki elismerte, bizonyítják azok a gyönyörű beszédek, a melyek a vacsoránál összejött sok százra menő polgárságnak színejavából elhangzottak. Nem hiszem, hogy alakult volna valaha egy újpart hazánkban, a mely egy csapásra ennyire megvette volna az emberek szívét?

Rácz Károly sokszor rákezdett arra a székely nótára hogy: „Kerek ez a zsemlye“.

annak idején köteleességét meg is cselekedte. Hát lám, történnek csudák a világon. Menyivel okosabbak voltak azok a régi öreg emberek, hogy ezt kifundáltak, és hogy hittek bennök, ha most is úgy volna, bezzeg járnánk nyári hajnalokon, reggei harmaton a Csepüs szőlőbe, a minek komlóval beütött geráján seregestől csücsülnek ezek a nyers selyemként fénylő hideg testű kis állatok, s zöldes fényvel fosforeskáló kis szemeket csodálkozva emelik a mesgyn járóra.

Már csak nem veszem a lelkemre sok kis békácskának szomorú halálát, hát inkább kivallom, hogy bizony Sári Péter észre vette, mikor Cserepes Mária megszúrta a pruszlikját a bűvös villacskaival, azt is tudta a mire értődik, és alig várta, hogy haza mehessen, követet küldhessen, mert szó a mi szó, szerette ő Marit addig is, csak hogy nem merte mutatni, mert nem is hihette, hogy feleségül vehesse azt a szép barna lányt.

De hát a villacska sok mindent megvilágosított, persze könnyű volt azután neki olyan bűbajosnak lenni.

Most már ennek a sok édes babonának is vége; a flirtelés kiölte a szerelem poézisát, de azért nem kell kétségbe esni, kisvárosi, falusi kertekben van még abból a régi módi, tövises, illatos szép piros rozsából.

Deák Juliska.

Ezt a nótát minden székely embernek elhuzza Károly alkalomadtán. Most a „bárónak“ is elhuzta és máskor, mikor a társaságban nála nagyobb ur nincs (az akkor szokott előfordulni, amikor egyedül vagyok) nekem is elhuzza.

Most azonban Károly nem csak a székely mivoltáért kezdett minduntalan bele a zsemlyébe; hanem ő is fellelkesevén muzsikális nyelven akart politizálni . . . A függetlenségi uraknak akarta ugyanis világosan megmagyarázni, de ezek csak a Rákócziért értik, — hogy azt mondja: a függetlenségi program, az kerek zsemlye a mit ő muzsikálni akart. Bánffy nagyon jól látja, hogy a német szabású kabát szűkre szabott zsebében a zsemlye egészen nem fér bele; ha csak a kabátot el nem rontatja. Ő pedig azt mondja, hogy inkább a zsemlyét vágja ketté; a felét elfogyasztja, s a másik felét egyelőre zsebébe rejti.

Oh, hogy nem értették meg szegény Rácz Károlyt.

Bíró Géza.

Küzdelem a végletekig.

— Eredeti tudósításunk. —

Tiszának nemcsak arra van felhatalmazása, hogy rendet csináljon, hanem a király jogot és módot adott neki arra, hogy akármilyen erő kifejtés árán is, a végletekig menő küzdelemmel, ha többször fel is kell oszlatni a képviselőházat, megcsinálja a véderő-reformot, megcsinálja a vám- és kereskedelmi szövetséget, elvégezze a kvóta-ügyet s elintézza a civillista föl-emelését. Ezt jelenteti Tisza egy újság közleményében, amely tegnap került közre s amelylyel nyilván nem azt a hatást célozták, amit elértek vele.

Tüzes csóvának szórták, amely felelessze a hazafias küzdelem energiáját s e helyett aféle rosszul elsült rakétának bizonyult, amely a nevetség pocstájában sistereg el. A bécsi centralista körök most már — ha ugyis benne vagyunk — egy csapással le akarják tárgyalni ezt a nyomoruságos tartományt. Ausztriában a 14. §. hittele egészen a végét járja, hát sietni kell, amíg nem késő, hogy a magyar renitenciával is jó időre s alaposan végezzenek. Tisza István ott volt készen a tanácscsal: le kell ököllel ütni a most folyó obstrukciót s ugyancsak kövér pecsenyét süthetnek ebből az alkalomból a bécsi asztalra. Komoly politikai körök komolyan tárgyalják ezt az örületes tervet, ami nem jelentene egyebet, minthogy a házszabályok eltűnésével egyben elvonnék az alkotmányosságnak azt az utolsó, csalóka látszatát is Magyarországtól, amely optimista szemekben még fenmaradt.

Hát nem lesz belőle semmi: ezt egész nyugodtan már most tudomásul veheti Tisza István, ha ugyan egy percig is azt remélte, hogy megcsinálja Bécsnek azt a szolgálatot, amelynek még az ideája is valószínűleg tőle való. Ha hetvenhét-szer feloszlatják is a képviselőházat, ha sárga-fekete sasokból csordákat is tenyésztene, amiknek az istállóját odaépitik a magyar iskolák

helyébe, hogy kilegeljék ebből az agyonkínzott népből az önéretnek a megmaradt rongyait is. Tisza jól spekulált, ha arra számított, hogy a tegnapi közreperített szenzációval akkora felháborodást kelt, hogy a delegációk tárgyalásainak befejezése után „kénytelen lesz” erőszakos eszközzel rendet csinálni. Hiszszük azonban, hogy ez a felháborodás olyan elementáris lesz, hogy vele együtt elsöpri a hozzá hasonló szolgálkú politikusok egész fajtáját!

A helyzetről beszéljünk? Most már szólni sem kell róla. Hire lesz annak a végtelenségig. Nem lehet ott békét kötni, ahol hamis esküvelre kívánják az aláírást. Beszélhet Pitreich, amit akar holnap a magyar delegációban, a kadétiskola mellett ígérhet akár csillagvizsgáló tornyot és saját külön kanczatelepet Magyarországnak, addig szóba sem áll senki Tiszákkal, amíg tiszta és világos nyilatkozatot nem adnak arról, mit akarnak?

Negy katonai botrány a fővárosban.

Katonatisztek és polgárok harca.

Szombatról vasárnapra virradó éjjel nagy botrány színhelye volt Budapesten, a Révai utca és Dalszínház-utca sarkán levő Erdélyi mintavendéglő, a főváros egyik legélénkebb forgalmu éjjeli mulatóhelye.

Ugy hajnali 2 és 3 óra közt a borozóba két bosnyák ezredbeli tiszt jött, főhadnagy és hadnagy. A tisztek társaságában hölgy is volt. A társaság he yet foglalt az egyik asztalnál, amellyel szemközt a másik asztalnál két fiatalember ült, egy ügyvédjelölt és egy magánhivatalnok, a kik jókedvűen társalogtak egymással.

Egyszerre csak a tisztek asztalától hirtelen fölállott a főhadnagy és a fiatal emberek asztalához lépve, durva hangon rájuk támadt:

— Mit szemtelenkednek maguk itt a társaságunkban levő hölgygel. Kotródjanak innen!

Az egyik fiatal ember válaszolni akart de alig szólott egy-két szót, a főhadnagy hirtelen kardot rántott, a védtelen emberre rohant és még mielőtt valaki megakadályozhatta volna, *kasabolni kezdte a kardjával.*

Pár pillanat múlva már vér folyt a mulató fényes parkettjére. A megtámadott arczan két hatalmas seb tátongott a főhadnagy kardja az **összes arcizmait átvágta és egész a csontig hatolt, úgy hogy az ügyvédjelölt vértől elborítva a földre zuhant.**

Le kell ütni a gazembert.

Midőn a borozóban levő nagyszámu vendég észrevette ezt a véres jelenetet, amely alig pár pillanat alatt folyt le, úgy hogy senki sem vethette magát közbe, egyszerre fenyegető magatartást kezdett tanúsítani a tisztekkel szemben.

Körülfogták a még mindig kivont karddal hadonázó főhadnagyot és székekkel, botokkal támadták rája. A vitéz látva ezt a fenyegető helyzetet, rászólt társára, aki erre folyton vagdalkozva hátrálni kezdett és a hadnaggyal és a velük levő nővel az utcára menekült. De a közönség utánuk ment s vagy háromszáz főre menő tömeg verődött össze pár percz alatt, amely kiáltozni kezdett.

— **Le kell őket ütni! Lámpavasra a két gazemberrel,** a katonatisztek futva menekültek az őket kergető tömeg

elől, míg végre a Nagymező utca sarkán álló rendőrszemhez értek, akinek elmondva az esetet, vele együtt bementek a Mozsár-utca 3. szám alatt levő VI. ker. rendőrkapitányságra.

Itt igazolták magukat és a jegyzőkönyv felvétele után távozni akartak. Azonban az utca népe körülvette a kapitányságot, úgy hogy a katonatiszteknek zárt *kocsira ülve, kellett átmenniök.* Budára kaszárnyájukba.

Ezalatt a szerencsétlenül összekaszabolt Léway nevé magánhivatalnokot a borozóban a pincézerek eszméletre keltették, majd kocsira ülve ő is a kapitányságra ment, ahol kihallgatták,

Léway elmondta, hogy magánhivatalnok barátja társaságában ült a vendéglőben és kedélyesen borozgattak, amikor egyszerre a főhadnagy reá támadt és durván sértegetni kezdte, mire ő a legnyugodtabb hangon kijelentette, hogy a tisztek társaságában levő hölgyet ő nem fixirozta. De a főhadnagy be sem várva beszédének a végét, *kardot rántott és összekaszabolta.*

Vizsgálat a tisztek ellen.

Amint a botrány híre a téparancsnokságra eljutott, ez azonnal szigorú vizsgálatot indított a főhadnagy ellen. A főhadnagy kihallgatásán úgy adta elő a dolgot, hogy a magánhivatalnok megjegyzéseket tett a vele levő hölgyre s mikor ő magyarázatot akart kérni, ez megtagadta, sőt sértő szóval illette őt, majd kezét emelt rá és ő abban a hiszemben, hogy megakarja őt támadni, önvédelemből rántott kardot.

Ujabb részletek.

Az Erdélyi mintavendéglőben, ahol női kiszolgálás van hajnali három óráig, szombaton és vasárnap éjjel igen nagy a forgalom és sok a vendég, akiknek nagyobb a jókedve, mint a józansága. Botrány azonban ritkán történik e helyiségben, a hangos jelenetek rendszerint a szeparékban szoktak előfordulni, ahol azonban csókba és borba fulladnak.

Az egyik szemtanu előadása szerint a katonatiszteknek, aki ez ügyben a főszerepet játsza, *Laufberger Gyula* a neve, a III. bosnyák ezred főhadnagya. A vele volt kardos férfi számvevőségi tiszt. A hölgynek, aki asztaluknál ült, nem lebbent fel az inkognitója.

Mellettük az asztalnál ült Lévai magánhivatalnok a barátjával. S mialatt a spriczeres poharat sűrűn emelgette ajakához, szemé kitarással kereste a katonatisztek társnőjének szemét, aki csinos volt és sikkes. Főhadnagy Lausberger észrevevén a szemjüket, mordult rá Lévaira:

— Sie Schwein Ungar, warum gaffen Sie her?

(**Maga disznó magyar, mit bámul ide?**)

— Mit mondott ez? riadt fel Lévai.

De már akkor Lausberger kardot rántott s megrohanta a védtelen embert.

Óriási láрма támadt, a vendégek összefutottak s látván a kaszabolást, megakarták linchelni a katonatisztek.

De a vendéglős, elejét veendő a további vérengzésnek, a leghátulsó helyiségbe, az ugynevezett csárdába tuskolta a tiszteket és társait s rájuk zárta az ajtót. Azonban a felbőszült tömeg egy két percz alatt rájuk törte az ajtót Lausbergeréknek, azonban akkor már sikerült a csárdának az utcára nyíló ajtaján keresztül kimenekülni.

Színelőadások csendőrszuronyok mellett.

Szemeréről jelentik: Vasárnap vándor-színészek jöttek Szemerére, abból a célból, hogy ott előadást tartsanak. Óriási szenzációt keltettek a kis falu-

ban és este, midőn az előadás kezdetét vette, meglehetősen számban gyülekezett a nép.

Játék közben egy csomó részeg paraszt legény jött oda, kiket nem akartak beengedni, miután beléptidiját nem fizettek. Azok lármázni kezdtek, de látván, hogy azzal nem mennek sokra, kövekkel kezdtek dobálni. Az egyik szereplő erre kétségbeesetten szaladt a csendőrségi laktanyára, kérve az őrmestert, hogy küldjön csendőröket, kik a rendet föntartsák. A csendőrök odaérve, el akarták kergetni a zavargókat, de azok vasvillát ragadva, a csendőröknek mentek és az egyiket meg is ütötték.

Erre a csendőr szuronyos puskáját válláról lekapva, Szabó Ferencz kocsisba dőfte. A többiek megrémülve futásnak eredtek, az előadás pedig félben maradt. A legény sebe nem veszélyes.

Vármegyénk és a közelvidék.

Padrah Sándor gyásza. Kisujszál-lásról írják: Egy 85 évet elt polgártársunkat kísértük a múlt héten örök nyugalomra. Ritka embernek adatott meg az a jó kedély, mely az elhunytat minden vele érintkező előtt kedvessé, jóbaráttá tette. Annak a város résznek ifju nagya komja volt, jó izümondásaiért nagyon szerettek. 63 évi házasiéletet ugyan ezer közül hány ér el? A szoboszlói hasonnevü közjegyző edes atyját gyászolja az elhunytban. Legyen könnyü felte a föld hantja.

Leégett tanya. Lichtschein Sámuel és Dezső nagybirtokosok balmaz ujjvárosi tanyáján tegnapelőtt nagy tűz volt, mely olyan gyorsan terjedt, hogy a porig leégett két istállóban a 60 darab lovat és 70 darab szarvasmarhát csak nagy ügygyel bajjal tudták kiszabadítani. Az istállók padlásain felhalmozott takarmány is mind elégett. A kár 8000 korona, melyből biztosítás révén 5009 korona fog megtérülni csak. A baj keletkezésének oka ismeretlen.

Böszörmény haladása. Hajdu-Böszörmény városa csak nemrég állította fel négy osztályból álló polgári leányiskoláját és ez évben nyitotta meg nyolcz osztályos gimnáziumát. A régi rozoga városháza helyett új diszes épületet emeltet a jövő évben és egy nagyobb vendéglőt is épít. Ugyancsak 1906-ban Hajdumegye Bocskay István diszes szobrát állítja fel 80,000 kor. költséggel, országos jelentőségü ünnepek keretében.

Borzasztó orgyilkosság Turkevén. Turkevéről írják, hogy a város lakossága f. hó 21-iki éjjelről virradóra borzasztó orgyilkosság hírére ébredt fel. Ugyanis Szilágyi Pált, a turkevei r. kath. egyház 72 éves öreg harangozóját reggeli 5 óra előtt, amint lakásáról a reggeli harangozás teljesítésére a templomba távozott, egy ismeretlen tettes baltával vagy fokossal tarkón vágta úgy, hogy az ütés után az öreg összerogyott és eszméletlen állapotából magához sem tért, hanem a délutáni órákban kiszenedett.

Elhunyt 48-asok. Hajduböszörményben a napokban két 48 as vitéz honvéd hunyt el. Az egyik járdánházi Kovács Márton, ki 1848—49-ben több csatában vett részt és jelen volt Buda-

vár ostrománál is. Büszkén mutogatta még aggkorában is azt a hét sebet, a melyeket a szabadságharcban kapott. A másik szabadságharcos *Kövé* János földbirtokos, a ki 89 éves korában hunyt el. Az 1848—49-iki hadjáratban több csatában vett részt, többek között a szolnoki ütközetben is. *Kövé* Gábor kisbirtokos volt és mint dúsgazdag ember hunyt el, ki óriási vagyont szerzett szorgalmával, úgy hogy H.-Böszörményben — ebben a gazdag alföldi városban — mondhatni a legvagyonosabb ember volt. Végrendeletében rokonain kívül az ottani ref. egyháznak is szép vagyont hagyományozott. Mindkét öreg honvéd nagy tiszteletben részesült a városban és nagy részvételt temették el őket.

Isten dicsőségére. A hajdusoboszlói özv. Madarász Gáborné, Parti Sára asszony bizonyoságot tesz a felől, hogy az élő hit ereje az ő vallásos lelkében nem csak alvó talentum, hanem a nemes cselekedetek ébresztő, hatalmas indítója. Abból a mit neki Isten jósága juttatott, áldozott nemes örömmel, szent lelkesedéssel Isten dicsőségére; szelíd, jóságos életének történeteire reá tette a koronát; hogy fényjék az másoknak is és az ő jócselekedetének példáján legyen hév az, a mi most hideg, legyen élő és áldásos, a mit most fogva a rideg közöny tetszhalála tart. Az elmúlt héten a református egyház egyik lelkészénél megjelent egyik jószívű rokona kíséretében és 300 koronát szegény árva iskolás gyermekek seelyezésére; 300-at a Karacsné-féle telken építendő új templom czéljára lefizetett. Ime ebben a szürke világban is van sugár; a göröngyök közt is akad drága gyöngy; vajha tudna hatni ez a fénylő példa és fel tudná tartóztatni hanyatlásában a lelki halál felé süjűdő közönyt!

Végzetes szerenosétlenség történt a napokban a hajdúböszörményi ref. leányiskolában. Az iskolától távol lakó gyermekek szokás szerint benmaradtak délben az iskolában. Egyikük Tulipán Mária I. osztályos kis leány az udvaron elesett és vizes ruháját a tanteremben levő kályha mellett szárítgatta. A kis leány ruhája lángot fogott s a kis leány égő ruhában szaladt az udvarra, mi által az még csak jobban égett, úgy hogy mire a többi leányok és a szolga felesége, ki a visitásra előszaladtak és eloltották az égő kis leány ruháját, annyira összeégett, hogy pár nap múlva meghalt. A debreczeni ügyészség rendelkezése a holttestet felboncolták és elrendelték a vizsgálatot.

Egyházi élet.

— **Az istentiszteletek** a róm. kath. templomban ma, gyertyaszentelő boldogasszony napján a következő sorrendben fognak tartatni: Dél előtt szent misét mondanak: 6 órakor Szabó István, 7 óra-kor: Nyári Ignác, 8 órakor egyik kegyesrendi tanár, melyen a főgymnasiumi ifjuság vesz részt; 9 órakor az ünnepélyes nagy misét dr. Wolafka Nándor v. püspök, prépost, plébános plébános tartja segédlettel s azután ugyanő predikál, 11-kor miséznek Molnár Kálmán Dezső h. igazgató, melyen a Svetics-zárda s az elemi iskolák növendékei vesznek részt. A 1/2, 12 óras misét mondja: Pak Emil. Délután 1/2, 3 kor kereszténytenítés, tartja dr. Wolafka Nándor v. püspök, prépost, plébános, 8 órakor Iyánia, utána szent olvasó. Holnap február 3-an, szent Balázs püspök ünnepe alkalmából 6-kor, 7, 8, 9, 10 és 11 kor olvasó olvasás.

— **Kath. nőegyleti közgyűlés.** A szent Erzsébetről elnevezett nőegylet tegnap d. u. szokott helyiségében, a Svetics-zárda disztermében igen népest közgyűlést tartott. A gyűlés tulajdonképeni tárgya az elnöknő krízis megoldása lett volna, ezt azonban későbbre halasztották. A lemondott elnöknő: Bernáth Elemérné távozása felett sajnálkozásukat jegyzőkönyvbe foglalták, azután átérték a jelentésekre. Igazgató jelenti, hogy a megválasztott választmányi tagok mindnyájan elfogadták megbízatásukat. Közülök senki sem mondott le. Titkár és pénztárnok együttesen jelentik, hogy a kibocsátott 40 taggyűjtőív közül ezideig 19 érkezett be, melyeken jelentkezett: 2 alapítótag, 120 rendszeres tag, 79 pártolótag, 99 jötevő, összesen eddig éppen 300 tag. A pénztárállománya 1001 k. és 50 f. Többben indítványba vették, hogy a választmányt a már eddig is szépen megszaporodott tagok arányában kikellene egészíteni. Ez az indítvány egyhangulag elfogadtatott s ennek megfelelőleg a választmány 40 tagról 60-ra a következőkkel egészítetett ki: Dömök Béláné, Dusa Józsefné, Gaál Józsefné, özv. Gerzsonné, Huzly Lujza, Kazinczy Gáborné, Kretz Richárdné, Kövy Lajosné, Latinovics Mihályné, Mérey Ottóné, Münch Gusztávné, Nagy Gézané, Naszády Istvánné, Pappler Ferenczné, Póka Gyulané, Szabó Miklósné, Szabó Sándorné, Szögyényi Jánosné, dr. Szűts Gézané, Tóth Béláné, Ujváry J.-né, Várady Gezané.

A társaságból.

A Bánffy-párt alakuló közgyűlésére felment Könyves Tóth Kálmán, az aranytollu, az aranyszavu debreczeni pap is. A sok ezernyi tömeg között nagy volt a meleg. Nem csoda tehát, ha K. Tóth Kálmánra is rámelegedett a téli köpenyeg. Szólt a szomszédjának, Simonffy Pistának:

— Nagyon melegem van, levetem a kabátot.

És aként is cselekedett. A kabátját egy szegre akasztotta; a mire Simonffy Pista találóan csak annyit jegyzett meg:

— No, bátyám, most az *elvit* is mindjárt mellé akaszthatja . . .

Bánffy báró debreczeni megjelenése egészséges, pezsgőbb életet oltott a debreczeni petyhüdt társadalomba. Adja a magyarok Istene, hogy az országos viszonyainkra is ilyen egészséges, ébresztő hatással legyen.

Azok, a kik eddig csak hire után ösmerték Bánffyt, most miután személyesen megösmerték, érteni kezdik azt a varázst, amely téves politizálása közben, majd bukása után is annyi rajongó hivat csatolt ehez az erős magyarhoz, a ki fajunknak büszke cserfája.

A Bánffy-vacsora szónokainak sorából az egyik legérdekesebb, egyik legértékesebb szónokot, azt a tüzes lelkű, azt a tárogató hangú doktor Gulyás Istvánt, a főiskola jeles tanárját kifelejtettük. Nem czélzatosan történt. A ki oly emelt fővel, oly férfias nyíltsággal áll a porondra, mint dr. Gulyás István, a ki a hajdani vitéz

Simonyi-huszárok módjára hidat égett le maga után, tiszteletet érdemel, legfőképpen azok részéről, a kiktől utja elvált.

*

Nem a Bánffy-párthoz tartozó szónok volt Baltazár Dezső dr. a mi lapunk kiváló dolgozótársa, és mondhatjuk, egyik büszkesége, mégis az elmondott férfias, igaz magyar szavaival, eszményeivel, helyén való felszólalásával, melybe feltolakodó izetlenség nem elegyült, osztatlan és igazán mély maradó hatást ért el; mert neki volt olyan mondani valója, (a nélkül, hogy a kinos szereplési viszketeg bizgatta volna), melyet éppen a hamis hangulatcsinálók szemből és az érdektől megközelíthetetlen független táborból elkellett mondani. Örvendünk, hogy olyan súlyos egész magyar ember mondta el, mint dr. Baltazár Dezső. A magyar nép független elvű része lelkületének ezt a tolmácsolását Bánffy Dezső báró is szeretettel fogadta és mi, a kik pedig Baltazár Dezsővel ugyaneget elvet vallunk — helyeseltük és örvendve-örvendtünk egy nagy magyar lélek magasröptü hattyu szárnyának kibontakozásán, izmosodásán.

Szabad Hajdu.

A kutya.

Irta: Farkas Imre.

Egy embernek volt egy öreg kutyája S egy fehér arczu szeretője. A kutyát verte, az asszonyt imádkozta. Miatta vitték ki a temetőbe.

Még jelt se tettek sirhalmára, már az Asszonyt mások csókolták és ölelték — A kutya meg kivánszorgott a sirhoz S nyöszörgött ott, míg kiadta a lelkét.

Szökés a városi kórházból.

Megugrott a híres zsebmetsző.

Még a debreczeni nagyvásár előtt fogta el a rendőrség Kohn Ignác nevű nemzetközi zsebmetszőt, aki Weisz Simon álnév alatt lopásért 9 hónapi börtönbüntetést is töltött ki itt és a város területéről örök időkre kitiltatott. Hamis nevet mondott be elfogatásakor, ezután is álnévét (Weisz) mondotta be és úgy látszik, hogy legutóbbára bevallott neve (Kohn Ignác) is hamis.

Nagy hibát követett el a rendőrség, a mikor a 38 napi elzárást nem ülette le a nemzetközi szélhámossal, hanem beutalta, aránylag igen csekély betegség ürügye alatt, a közkórházba, ahol állandó felügyelet alatt nem tarthatják. A rendőrség könnyelműsége és jóhiszeműsége volt az oka, hogy ez a czigéres gazember megszökhetett. A legcsudálatosabb azonban, hogy a rendőrség nem figyelte meg a szeretőjét, Fischer Margit kávéházi pénztárosnőt és azt az egyént, aki egyik helybeli ügyveddel jelent meg a nemzetközi szélhámós érdekében Jeney Sz. Miklós alkapitánynál.

Ez a körülmény maga is fölötte gyanus volt már előttünk, mert hiszen az az ismeretlen egyén a rendőri börtönből lehetett csak értesítve és nagy oka lehetett neki, hogy ügyvéddel jelenjen meg és ez által bizalmat keltsen maga iránt. Ez az egyén a legszorosabb czimberaságban állhat ezzel a zsebmetszővel, a mint a következmények

is mutatják. Ez az alak készíthette elő a Kohn Ignác szökését is vasárnap.

Mult héten szállította a kórházba Kohn Ignácot, a 38 napi elzárásra ítelt nemzetközi zsebmetszőt a rendőrség. Már január 29-én meglátogatta a szeretője, Fischer Margit, aki kilépett a Széchényi-szállóból. Jannár 31-én ismét megjelent ott és azt mondta, hogy Nyiregyháza jött, de ott nem kapott alkalmazást és visszatért, hogy itt keressen alkalmazást. A kasszahölgy eltűnt azóta Debreczenből a zsebmetszőjével.

Vasárnap délelőtt Kohn Ignácot a kórházi személyzet állítása szerint hozzá feltűnően hasonló férfi látogatta meg a köz-kórházban, a ki testvérének vallotta magát.

Délután ugyanez az alak és a szeretője látogatták meg, hosszasan beszélgettek vele és azután eltávoztak. Ez idő alatt beszélgettek meg a szökés részleteit.

Este fél 7 órakor történt a szökés. Kohn Ignác a kórházi ingben távozott. Hátra a kórház-uteza-felé eső falon átmászott, ahol zárt kocsit várta. Ott felöltöztették és ma már tul van árkon-berken.

Kellemetlen meglepetést okozott a szökés a rendőrségen, amelynek a legelső sorban azt kellene kikutatni, hogy melyik bérkocsis várt vasárnap este a kórház utcán és hová vitte a szökött zsebmetszőt, akinek szökése bebizonyította rendőri tudósítónk azon régebbi állítását, hogy a debreczeni rendőrség nem is tudja, milyen nagy gazembert kerített hurokra — véletlenül.

Farsangi naptár.

- Február 4-én. Kereskedő ifjak bálja a »Biká«-ban
 Február 6-án. Nő egyleti bál a »Biká«-ban.
 Február 6-án. Postás bál a »Koroná«-ban.
 Február 6-án. Máv. Altisztkar táncvizigalma.
 Február 6-án. Stern-féle gyár munkásainak bálja a Margit fürdő tánctermében.
 Február 7-én. Iparos kör bálja a »Biká«-ban.
 Február 13-án. Debreczeni Első Temetkezési egyesület táncmulatsága a Keronában.
 Február 13-án. Függetlenségi kör bálja a »Biká«-ban.
 Február 13-án. Kereskedelmi Csarnok estélye.
 Február 13-án. H. hadház kaszinó bálja a nagyvendéglő termében.
 Február 14-én. Fillér Egyesület tea estélye a »Biká«-ban.
 Február 20-án. Falk Armin és társa kefégyár munkásainak bálja a »Biká«-ban.

UJDONSÁGOK.

— **Bánffy távozása.** Tegnap reggel 9 órakor a budapesti gyorsvonattal utazott el báró Bánffy Dezső zászlóbontásának ránézve bizonyára felejthetetlen színterről Debreczenből. A bucsuzó vezért a debreczeni vezérkar tagjai üdvözölték a peronon s ő mindenükkel barátságosan kezét fogva szállt fel kocsijába s a vonat a peronközönség harsány eljenzése közben rohogott ki az állomásról. Bánffyval együtt utaztak el a vele jött vidéki vendégek és gróf Degenfeld József.

— **Az új párt neve.** Bánffy báró megemlítette a vasárnapi közgyűlésen tartott beszédében, hogy pártja csak ideiglenesen vette fel az „Uj-párt“ nevet, addig míg a párt programja országosan ismeretessé lesz és a párt több helyen megalakul, hogy majd ekkor a programban lefektetett elveknek s a párt törekvéseinek megfelelő nevet magok a pártívek adhassanak a pártnak. A párt alkalmas neve felett, hogy egyetlen szó lehetőleg kifejezésre juttassa a program elveit, a párt legfőbb irányát, — élénk diskusszió tárgyát képezte az Angol Királynőben

tartott ismerkedési estélyen; mert szó volt róla, hogy a párt hivatalos nevének megállapítása a debreczeni zászlóbontás emlékezetes tényeinek sorozatát egészítette ki, — ez azonban elmaradt, Báró Bánffy a párt demokratikus elveinek megfelelő még több ezután alakuló vidéki pártkör óhaját is meghallgatni kívánja, egyébként a debreczeni párt egyik titkárát dr. Körösy Kálmán a pártnevet tárgyában egy memorandum készítésének bizta meg.

— **Személyi hírek.** Bánffy Dezső báró, az új-párt vezére hétfőn délelőtt utazott el Debreczenből. — Domahidy Elemér főispán Szatmárról, Oláh Károly tanácsnok Budapestről hazaérkezett. — Az új-párt vendégei a vasárnap esti és hétfő délelőtti vonatokkal utaztak el.

— **Levél Kiss Áronhoz.** A tiszántuli ev. ref. egyházkerület agg főpapját, Kiss Áron püspököt, levélbeli üdvözlétére, a következő irással kereste fel a dunamelléki nagy püspök, Baksay Sándor, magyar irodalmunk büszkesége:

Főtiszteletű Püspök Ur!

Méltóságos Uram!

Hálás szívvel köszönöm Méltóságodnak kegyes figyelmét, mellyel engem a dunamelléki egyházkerület püspökévé lett megválasztásom alkalmából megtisztelni s ezzel mintegy magához emelni méltóztatott.

Igyekezni fogok magamat mindenekben méltóvá tenni velem eddig is sokképpen éreztetett atyai jóvoltára, melybe magamat és szolgálatomat honfiumi tisztelettel ajánlva vagyok

Kunszentmiklóson 1904. jan 27.

Baksay Sándor
 püspök.

— **Lengyelek Debreczenben.** Érdekessé váltak Debreczennek. Lembergől jártak itt vasutigazgatósági főtisztek. A debreczeni állomás derék és népszerű főnöke, Boczán Elemér kalauzolta a lengyeleket. A lengyelekkel az Ottó-féle vasuti vendéglőben alkalmi ebéd is volt. Különösen a színházunktól voltak elragadtatva. A Krakói színház fölé helyezték.

— **Az országos tisztviselő gyűlés.** Az állami tisztviselők országos egyesülete vasárnap Budapesten rendkívüli közgyűlést tartott Vörös László elnöke alatt, melyen Debreczenből jelen voltak: Kazinczy Gábor táblalíró, dr. Kardos Albert tanár, Fazekas Sándor igazgató és Miskolczy Jenő. Tárgyalták a jelentést, továbbá a felirati tervezetet, melyet a kormánynak ma délután fognak benyújtani. Ebben arra kéri a kormányt, hogy a végleges fizetésrendezésnél az országos gyűlés memorandumában kifejtettek, vétsenek zsinórmértékül. Azután a javaslatba foglalt **fizetési és korpótlék rendszeresítését kéri, még pedig 1903. január elsejéig visszaható erővel.** Hír szerint Tisza Pista gróf legközelebb nyilatkozni fog az állami tisztviselők fizetésrendezéséről a képviselőházban.

— **Az amerikai magyar lelkesekért.** A magyar református konvent is felfogta, hogy az amerikai református magyarokhoz kíváncsi ifjú papokról is gondoskodni kell. Gondoskodni is; mert az Amerikába készülő református lelkesek ügyét a konvent maga vette pártfogásába. Kun Bertalan püspök fogja intézni az Amerikába átköltözött református lelkesek ügyét. 800 korona utiköltséget ad a konvent minden átköltöző református papnak.

— **Házassági jubileum.** Hajdunánásról írják, hogy ott szép és hangulatos ünnep volt a napokban. Sohler István szalmakalap gyáros ünnepelte házasságának 25 éves fordulóját. A szép családi ünnepen mintegy 70-80 vendég volt jelen Debreczenből Bészler árvaszéki elnök.

— **Az adófizetők figyelmébe.** Az 1902/903-ik kivetési lajstrom elkészülvén, az 1883. évi XLIV. t. cz. 16. §-a értelmében folyó évi február hó 2-ik napjától február hó 9-ik napjáig a városi adóhivatalban 8 napi közszemlére lesznek kitéve. (A város-háza 30. sz. szobájában.) Miről a t. adófizető közönség oly felhívással értesítettik, hogy ezen lajstromok említett helyen a hivatalos órák ideje alatt bármikor tekinthetők meg és ha a kivetés ellen alapos kifogásuk volna: felszólalásaikat a városi adóügyosztálynál 15 nap alatt annyival inkább adják be, mivel az e tárgyban később beérkező panaszok figyelembe vételni nem fognak. Debreczen, 1904. évi február hó 1-én. A városi adóügyosztály.

— **A békákról.** Dr. Halmay Elemér felköszöntőjében a békákról emlékezett meg, a melyek beleestek egy köcsög tejbe. Az egyik a kritikus helyzetben összehuzta lábait, lehajtotta a fejét, alámerült és kimúlt. A másik azonban addig rugkapált, hogy a tej vajjává vált és akkor kimászott. Reményli, hogy a debreczeni pártívek így fognak akcióba lépni, nem adják meg magukat semmiféle ráhatásnak.

Erre egy párttag báró Bánffynak ezt sugta oda:

— „Békák . . . békák! De menyien voltak, akik a nyár óta folyvást kuruttyoltak . . . s mikor megérkezett a nagy gólyamadár, a főispán, bizony ezek a kis kuruttyoló békák azonnala patakba ugráltak; a király pedig sorban lenyelegette őket. De ezek csak kis vereshasubékák voltak . . . A nagyobbakat kerülte a hatalmas király, nehogy a torkára akadjanak.“

Bánffy báró jóízűen nevetett az ötleten.

— **Házi hangverseny.** A Stevitsgárda növendékei mostan házimulatságukkal eddig elért sikereiket ismét egygyel szaporították. Vasárnap délután tartott és tegnap közkívánatra megismételt előadásuk a legjobbak egyike volt, mellyel nagy műveltséget szereztek a jelen volt nagyszámú közönségnek. Az első szám „Picknick“ című gyermeksimfónia, melyet zongorán, hegedűn gyermekhangszerek kíséretében összesen huszonnyolczan adták elő. Csodáltuk, hogy ezt a nehéz zenedarabot hogy tudták kezdőiskolás gyermekekkel betanítani s azok hogyan tudták azt oly összhangzó, szép játékokban előadni! Ezután báró Eötvös J. felülmulhatatlan melodramája következett; A megfagyott gyermek. Két kis cukorkababát: Irinyi Ilike és Csanak Mariska adták elő zongora, hegedű, harmonium és ének kísérettel mellett mindketten helyzetük magaslatán állottak s olyan nyugodtan, kedvesen működtek és színezték, hogy az első sikereikre még nagy leánykorukban is megelégedéssel gondolhatnak vissza. Most a színpad egyszerű magyar táborra alakult át, hol Hungária alakjában Eckenberger Pelárgia egymásután mutatta be történelmünk legdi-

esőbb nőalakjait. Valamennyiükről a legnagyobb — dicsőretekkel szólhatunk. — Öltözetük, viselkedésük dicső multunknak egy-egy szép epizódját juttatta eszünkbe, és ez a példa nem fog nyom nélkül eltűnni a most serdülő leánynemzedék előtt. Ezután következett a műsor legkiemelkedőbb száma: a madarak hangversenye. Az erdei tündér szavára egymásután jelennek meg a különböző madarakkal szombaton. Egyenként hallják éneküket s e verseny alapján a fülemülét választják meg királyuknak. Kis leánykák madarak alakjában, magában mily kedves látvány, hisz ez a két fogalom oly közel eső egymáshoz. Hát még mikor nemes versenyen a madarak dalait kezdték utánozni. Habár mindnyájan ügyesek voltak, mégis kiemeljük Perczel Etelkát, a szép erdei tündért, Horváth Irmát a hálátlan bagoly szerepében, Fridmánszky Annát a verebek, Balogh Gézá a vadgalambok és Ibrányi Piroskát a pillangók közül. Végül a téli regét adták elő az ügyes kis műkedvelők, mely után a közönség meglepéssel távozott. A hangverseny az intézeti segítőkör javára szépen jövedelmezett.

— **Bánffy Dezső Kiss Áronnal.** Báró Bánffy Dezső, az új-párt figyelmes és gavallér vezére vasárnap délelőtt látogatást tett Kiss Áron püspöknél. Bánffy hosszabb ideig időzött a népszerű püspöknél, a kivel egyházi és politikai kérdések felől érdekes beszélgetést folytattak.

— **Kereskedők adóügyi kézikönyve** cím alatt Mészáros Kálmán debreczeni pü. tisztviselő újabb munkája január elején jelent meg. A munka tartalmazza a III. o. ker. adó, az üzleti alkalmazottak I. és IV. o. ker. adója, a tőkekamat adó, hadmentességi díj, kereskedelmi és iparkamarai illeték, dohány- és bélyegadó, italmérés, községi és megyei pótdó és a közadók kezelésének ismertetését, gyakorlati tanácsokkal, magyarázatokkal, példákkal és az összes előfordulható fontosabb esetekre kérvénymintákkal ellátva. Régi hiányt pótol ez a könyv. Sokat hangoztatott panasz, hogy a kereskedő adóval túl van terhelve, vagy oly adókat kell megfizetnie, melyek őt jog- és törvény szerint nem terhelik. S bizony sajnos, hogy ez a panasz a legtöbb esetben valóban bizonyult. Igaz ugyan, hogy az illetékes és arra hivatott hatóságok a jogos panaszokat mindig orvosolják, ha az a felek kérelmezik, ámde egy kérvény az adózónak 4-5 koronájába, sőt többbe is kerül. Ezen nehézségek megszűnnek ezen kézikönyv által, mert ebben a kereskedő összes fentebb elősorolt ügyeire nézve felvilágosítást talál minden egyes előfordulható esetre ott találja a megfelelő kérvénymintát, melyet csak le kell másolnia. A könyv ára bérmentes küldéssel 1 korona, megrendelhető a Csokonai-nyomdától Debreczenben.

— **Az ezredesné nevenapja.** Nemes Vogel Pálnak, ennek a derék magyar, hazafias érzelmű ezredparancsnoknak a hatvan-utczai lakása előtt ugyancsak szépen szólott az este a katona banda. Az ezredesnének volt a nevenapja, őt köszöntötték fel a muzsikáló hadfiak a czibil-népség élénk érdeklődése mellett.

— **Felhívás a hadmentesekhez.** Vettük a következő sorokat: Felhívatnak a hadmentességi adókötelesek, hogy a törvényben írt február havi jelentkezést, anynyival is inkább el ne mulasszák, mert ellenesethen hadmentességi adójuk, hivatalból fog kirovatni. Debreczen sz. kir. város adó-egyesztálya.

— **Baksay püspök nem megy Pestre.** Fővárosi tudósítónk igen érdekes hírt közöl velünk, hogy a dunamelléki református egyházkerület érdemdús, kiváló új püspöke Baksay Sándor az egyik legnagyobb magyar író, nem megy Budapestre. Továbbra is papsága régi megszeretett helyén, Kun Szent-Miklóson marad és onnét fogja intézni a kerület ügyeit. Mint halljuk: pesti református papnak a Baksay Sándor ellenjelöltjét, a tudós Petri Elek tanárt fogják megválasztani.

— **Az irodai vendég.** Hétfőn hajnalban a debreczeni fűtőház irodájába befeküdt Debreczeni Sándor nevű csavargó. Fázott az istenadtája, azért bujt be oda, hogy meg ne fagyjon. Alkalmazást keresett ott és kapott rendőri dutyit.

— **Nyugtázás.** A siketnémaikat gyámolító debreczeni egyesület pénztárosa, Füleky Pál, a következő, az egyesülethez érkezett adományokat nyugtázza: Pénzügyőri biztosság Debreczen 1 kor. 40 fil., Szabolcsi Hitelbank Nyiregyháza 10 kor., Derékyné Györffy Róza báróné Megyaszó 5 kor., Piacsek János M.-Sziget 4 kor., Székely Mihály főerdőmester M.-Sziget 2 kor., Felsővisói erdészi hivatal 1 kor. 90 fil., Nagyálló előjárósága 2 k., A helybeli gépjavitóműhely (Pottolszky Béla, Hlinke, Gyenes, Kabai Aladár és Gázso urak) 4 kor. 60 fil., Kiss Imre timár 4 kor., Alapító tagsági díjat fizettek 40—40 krt. özv. Katz Hermanné és Török Bálint.

x **Báró Edelsheim Gyulay Lipót** saját termésű hegyi borai a mai naptól kezdve literenként méretnek ki a Dreher-féle étteremben. E kitűnő idei termésű és 1901. évi hegyi borok megízlelésére meghívja a közönséget **Markus Jenő.**

TÁVIRATOK.

Herczegné — vádlott.

Az utolsó szász-királyi sarj, Jenburg Budlingen főhercegeasszony többszörös csalásért és hamisításért a vádlottak padjára került. A tárgyalás több napig tart.

Katonatisztek bankja.

Adósságot polgárember nem is tud úgy csinálni, mint sok katonatiszt. Hogy az uzsorásoktól legyenek megmentve, a király és családja alapít bankot, amelynek élén Wrede herceg áll. A tisztek ebből a bankból otso, tisztességes kölcsönöket kapnak és a fizetésükből történik majd a havonkinti levonás. A tiszti bank alapítói a király és a királyi ház tagjai.

Japán mozgósít.

Londonból Daily Mailnak jelentik Csifuból tegnaptól: A japán hajóhad tartalmát a múlt héten mozgósították. Az első hadseregterületet is legnagyobb részben mozgósították, még pedig nagy titokban. A hadseregterület többi része utasítást kapott, hogy készüljön a behívásra. A kumamotoi hadosztályt szállító 40 hajó a nagasaki kikötőben horgonyzik betörésre készen.

Az orosz-japán háború.

Szentpétervárról táviratozzák, hogy az orosz válasz elutasító minden tekintetben. A délkoreai stratégiai helyzetre vonatkozólag jelentik, hogy az orosz tüzérség felszerelése kifogástalan. Az orosz válasz-irat elutasító. Oroszország azt engedni csupán Japánnak, hogy Korea déli részén foglalhasson állást, egyébként az északi részről nem mond le soha.

Tokióból távirják: Az egész japán nemzet követeli a háborút. A békés miniszterek is mellette vannak.

Newyorkból távirják: Hay államtitkár lemondott a békés kiegyenlítés lehetőségéről.

Színház.

Február havi műsor:

2-án Kedden: Frizzo vendégjátéka.
3-án Szerdán: Ugyanaz.
4-én Csütörtökön: Dr. Nebántsvirág.
5-én Pénteken: Ugyanaz.
6-án Szombaton: Ugyanaz.
7-én Vasárnap: d. u. Aranyember Este: Gárdista.
8-án Hétfőn: Csongor és Tünde.
9-én Kedden: Gárdista.
10-én Szerdán: Aranyvirág.
11-én Csütörtökön: Tava-z.
12-én Pénteken: Idegen nő.
13-án Szombaton: Magdolna.
14-én Vasárnap délután: Jonathán. Este

Utazás Magyarország körül.

15-én Hétfőn: Ugyanaz.
16-án Kedden: Drótos tót.
17-én Szerdán: Casanova.
18-án Csütörtökön: Egyenlőség.
19-én Pénteken: Ugyanaz.
20-án Szombaton: Ugyanaz.
21-én Vasárnap d. u. Vasgyáros. Este:

Fecskék.

22-én Hétfőn: Fecskék.
23-án Kedden: Ugyanaz.
24-én Szerdán: Szombatosok.
25-én Csütörtökön: Czigányverseny.
26-án Pénteken: Ugyanaz.
27-én Szombaton: Ugyanaz.
28-án Vasárnap d. u. Böregér. Este:

Czigányélet.

29-én Hétfőn: Csikós.

Frizzo. Nagy reklám előzte meg a Frizzo felléptét. Teli is lett a színház zsúfolásig. A földszinten tömött padsorok, fönt pedig a veszedelemig zsúfolt karzat bámulta, ennek az ördögös olasznak mutatványait, melyek a közönséges orfeumi mutatványokat messze fölülhaladják.

Egymaga eljátszik egy egész darabot, egész sora a személyeknek lép egymásután a színpadra és az a sok alak mind egy ember, a boszorkányos ügyességű Frizzo.

Bejön, mint pinczér. Még ki sem lebbent a frakkja szárnya, máris előttünk áll, mint elegáns divathölgy, alig suhog el az ajtó mögött annak a ruhafodra, a másik ajtón jön befelé, mint utazaseprő. Es ez így megy egymásután tüneményes gyorsasággal. Az ember feje szinte beleszedül.

Aztán bemutatkozik, mint bűvész, mint serpentin táncos, mindig újabb és újabb ötletekkel ejtve bámulatba a közönséget.

Óriási személyzet áll rendelkezésére, melynek segítségével ezeket a szemfényvesztő boszorkányságokat végzi. Bámulatos az ő ügyessége is, de talán még bámulatosabb az a pontosság, melylyel személyzete a dolgát végzi.

Egyszóval mindenképpen érdekes látnivaló, amit ez a hallatlan ügyes olasz mutat be, érdemes megnézni.

Nőrablás a Csapó-utczán.

Huszárok és polgárok harca.

Vasárnap hajnalban 4 órakor Apónyi Ferencz Széchényi utca 5. sz. a. lakos Lajos és András nevezetű alkalmi barátaival mulatozott vasárnap éjjel. Hajnalban 4 órakor indult hazafelé a három fiatal ember három „alkalmi” hölgy társaságában.

Vidáman dudolgotva és udvarolgotva haladtak a Csapó-utczán, amikor a tüzoltóaktanya közelében három huszár állt eléjük kivont karddal és a társaság két férfi tagját véresre

vagdalták, Aponyi azonban megfutott és a rendőrségen jelentést tett.

Az ő jelentése szerint a huszárok a két férfit véresre vagdalták, azután az egyik hölgyet erőszakkal elrabolták.

Mikor a rendőség a helyszínére érkezett, akkor már se a sebesülteket se a nőket nem találta ott.

Erre a 7. Vilmos huszár ezredhez fordult a rendőség, hogy a hajnal után hazakerült huszárokról adjon számot, egyúttal a vizsgálatot is megindította. A merénylők közt az egyik szakaszvezető volt.

Követeljük ezeknek az egyenruhás bitang fegyencz alakoknak a befogatását és a legszigorubb megbüntetését, mert a polgári szabadság ellen a legálálabb merényletet követték el. Követeljük a vizsgálatot a kapuórság ellen is, a mely a sarzsik és a huszárok garázdálkodása ellen szemet huny.

Mélyen tisztelt osztrák hadbíró ur! Ezeket a fenevadakat rakassa lánczra és súlyos tömlöczbe, **nem pedig a hazafiasan érző becsületes magyar katonákat, akik csak azért szenvednek**, mert az anyáik nem osztrák kutyáknak, de magyaroknak nevelték őket.

A halál torkában.

(Kassai ember a csikágói égő színházban.)

Kassáról írják: Érdekes és szenzációs hírt hozott ma reggel a tengerentúlról a posta.

Egy Amerikába kivándorolt volt kassai kereskedő írt a szüleinek levelet, amelyben részletesen írja meg a chikágói szörnyű színházi katasztrófát, amelynek nemcsak szemtanúja volt, hanem csak hajszálon múlt, hogy ő is nem zaporította a szenné égett szerencsétlen áldozatok számát.

Schwartz Ferencz volt kassai butorke-rekedőre sokan emlékeznek még Kassán. Atyjának nagy butorkekedése volt még néhány év előtt is városunkban, ahol Schwartz Ferencz, akit bizalmas körben csak „lovag”-nak neveztek, üzletvezető volt. Ki tudja miért, de a nagy üzlet mindinkább kicsinyebb lett és Schwartz Ferencz bucsut mondott szükebb hazájának és Amerikába vitorlázott, ahol úgy látszik, boldogul is.

Chikagóból írják: Ama szerencsétlen vasárnap délután ő is elment a színházba. A legmagasabb erkélyszékben ült, mikor kiütött a katasztrófa. A tolongásban lehetetlenség volt a lépcsőkön lejutni. A menekülés lehetetlen, a halál biztos. És ekkor hátborzongató eszméje támadt. Beütötte az ablakot és a barmadik emeleti ablakból az utcára ugrott. Eszméletlenül terült el a kövezeten. A mentők úgy szállították a kórházba, ahol csak másnap tért magához. Ballaba gipszbe volt göngyölvé. Eltört. Még ma is a kórházban fekszik, de tul van minden veszélyen. Néhány nap mulva már elhagyhatja a kórhágot.

Megfojtották az ágyban.

— Rémes rablógyilkosság. —

A vas megyei Kemenes községben vakmerő rablógyilkosság történt vasárnap éjjel, a mikor is egy vándorbüvész lett a gyilkosság áldozata. Az eset részletei ezek:

Vasárnap reggel egy Stoler mann Ferdinánd nevű stájerországi büvész érkezett Kemenesre és Breiner Fülöp nevű odavaló lakos kocsmájában szállt meg, a hol aznap este büvészeti előadást is tartott. Az előadásnak igen sok látogatója volt s a kiosztott belépőjegyekből, valamint a tányérozásból szép összeget szedett össze a büvész.

Ezt a pénzt megirigyelte Wentner Jakab odavaló suhancz, a kit a büvész az előadás tartamára fogadott fel, hogy neki segítse. A mikor az előadásnak vége volt, Wentner behordta a büvész csomagjait annak szobájába, de ez alkalommal a szobában elrejtette Wentner Ignác nevű unokatestvérét is, akivel már előre megállapodtak, hogy a büvész pénzét elrabolják.

Amikor Wentner Jakab a dolgát elvégezte, a büvész kifizette őt s ekkor ő is belopózott a büvész szobájába, a hol mind a ketten az ágy alatt rejtőzködtek el. Éjfél után volt már, a mikor a büvész aludni tért, de alig feküdt le, neszt hallott a szobában, mire felugrott, hogy lámpát gyújtson.

Erre azonban már nem volt ideje, mert a két suhancz leszorította az ágyba, a hol addig fojtogatták, míg megfúlt. A két suhancz ekkor átkutatta a meggyilkolt ember zsebeit s a mi pénzt nála találtak, elrabolták.

A két gyilkos a halott embert kivitte a falu alatti patakba, utitáskáját és ruháit pedig egy szalmakazalban rejtette el. A vendéglős másnap reggel csakugyan azt hitte, hogy a szobavendége megszökött az éjjel, csak később érkezett híre, hogy a patakban egy holttestet találtak, a ki nem volt más, mint az eltűnt büvész.

A csendőség még aznap délelőtt kiderítette a gyilkosokat, akik azt vallották, hogy ők csak lopni akartak, de mert a büvész rajtakapta őket, önvédelemből követték el a gyilkosságot.

REGÉNY-CSARNOK.

Az utitáska rejtelsei.

(Amerikai bűnügyi regény Old Sleuth-tól.)

Fordította: Papp Dezső. 38

Stevens nyögött, sőt társa is elnémult most.

— Végre! — szólt a holttest — végre, Stevens Henry, szemben állunk egymással! Itt vagyok, hogy tégedet meghalni lássalak!

— Megállj! — kiáltá Stevens. — Elég volt a jelenetekből feladom a játszmát!

— Ismersz engem! — kérdé a holttest.

— Hm! Keresztülátok az egész varázson. Bárki rejtőzön mögöttem, hagyja abba és jöjjön elő. Beszéljessünk komolyan és józanul.

Hangos nevetés hallatszott.

— Tehát ön feladja a játszmát?

— Igen...

— Lássan ön meg a táskát — hallatszott.

Az alak eltűnt és egy táskát látott.

— Majd én felnyitom! — szólt a hang.

A táskát felnyitott és pénz, ékszerek és aranyak voltak láthatók. Stevens a csodálkozás hangján felkiáltott.

— Vágyol rá?

— Nem.

— És feladod a játszmát?

— Igen.

Nevetés hallatszott, majd megszólalt a hang:

— Már késő! Ön nagyon messzire haladt. Halálra van ítélve!

— De most már megelégedtem a komédiával!

— És vallomást akar tenni?

— Igen, mindent beismerik.

— Beismeri, hogy Silver urnak felesége van?

— Igen.

— És egy leánya?

— Igen.

— És hogy nem Brownliné az örökös?

— Ah, O'Grady ur! — kiáltá Stevens — Nagyon ügyesen csinálta, de még nem tud mindent.

— Azt hiszi, hogy O'Grady urral beszél?

— Tudom, hogy van. De jöjjön elő, gyújtson világot és beszéljünk meg a dolgot nyugalomban. A mit meg nem tud, azt most megtudhatja.

— Nem akar ön is egy varázsjátékot üzni?

— Nem.

— Saunders is jelen legyen?

— Ahogy önnek tetszik.

— És ön mindent be fog ismerni?

— Mindent.

(Folytatjuk.)

Saját termelésű

homoki ó fajborok

leszállított árai:

1 liter Kövidinka . 52 fillér

1 „ Mustos fehér 60 „

1 „ Ezerjó . . 70 „

1 „ Rizling . . 70 „

Csanak Józsefnél

DEBRECZENBEN

Új lisztraktár.

Tisztelettel tudomására hozom a n. é. közönségnek, pékeknek és kenyérsütőknek, — hogy főzelék-üzletemet kibővítettem és az István gözmalmi és saját örlésű buza és kétszeres

LISZTEKBŐL

nagy raktárt rendeztem be, melyeket a legolcsóbb napi árban árusítok, — továbbá mindennemű főzelék-cikkeket, u. m.: borsó, lencse, bab, rizs, köles, lekvár, burgonya stb., — a lehető legolcsóbban árusítok.

A n. é. t. közönség pártfogását kéve, tisztelettel

Legolcsóbb főzelék-árusítás.

Hatvan-ötven 35-ik szám alatt.

FRIEDMANN LIPÓT
katona-élelmész.

A tudomány-egyetem klinikája gyógyczélokra elfogadta és használja
A Kolozsvári (Heinrich J.) Ásvány- és Gyógyszappangyár B. T.
 gyártmányait

Kiváló gyártmányai: Kénszappan, Kénkátrány, Kátrány, Borax, Benzoe-, Chreolin-, Lanolin-, Iohtiol-, Fehérkátrány, Kénes fehérkátrány-, Epe, Salicyl-, Neutral-gyermekszappan a bőr mindennemű rendellenességei ellen a legnagyobb sikerrel használhatók az egyedül tényleg **desinficiáló** és egyuttal a **legideálisabb toillette-szappan**.

Különlegességünk a Szent László szappan a szab. Ásvány-, Hygiea-, Irodaszappanoknak, melynek festéket, zsírt, olajat, vagy bármennemű foltot hideg vízben is azonnal eltávolíttatnak a kézről.

Egyedül gyártói azonnal eltávolíttatnak a kézről.
 Kapható a főraktárban: **JÓSA és JÓNA droguériájában, továbbá MIHALOVITS ISTVÁN, FÜLEKI PÁL, L. KOVÁTS NÁNDOR, BALÁZS ÖDÖN, minden illatezer és minden jobb fűszerüzletben.**

Apró hirdetések.

10 szóig 40 fillér, azontúl minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűből szedett minden szó 4 fillér.

Sok pénz takarítható meg éveken keresztül, ha kölcsöne a legolcsóbb Banknál eszközöltetett ki. Olcsó törlesztéses kölcsönökét földbirtokra vagy kisebb bérházakra is a legrövidebb idő alatt szerez a 26 pénzintézetrel összeköttetésben levő Rácz Béla bankirodája Debreczen, Csapó-u. 12.

Három szobás udvari lakás, üveges veranda-val, szép udvarban május 1-re kiadó. Szappanos-utca 21.

Folyékony ezüst tisztít és ezüstöz minden fémtárgyat. Próba üveg 70 fillér, üvegeg 1 és 2 korona Kontsek Gézánál.

1 kiló friss uradalmi tea vaj 1 frt 20 kr., 1 kiló teasütemény 90 kr. **Kertész Miklós** fűszer és vegyes üzletében **Csapó utca 5.**

Svájezi órák törvényes jellel **Horváth óra művesné!** Debreczen, **Hatvan-utca 2.** Javítások 2 évi jótállással, pontosan szabályozt faló órákat is 24 óra alatt saját rendszerű szabályozó készülékkel.

Egy irodai szolgáló havi 44 korona fizetéssel azonnal felvétetik a szülő és bortermező szövetkezetnél Simonffy-utca 2.

Telefon 168.

Szakcsere munkát mégis a legolcsóbb. **Vilám** mű berendezések kizárólag **FÖLDVÁRI L.** debreczeni első electro-mechanikus készít a legtartósabban Kossuth-utca 1. szám az udvarban. Új berendezéseknél **másfél évi** javításoknál fél évi díjtalan rendbentartás, villamos műszerek, telefonok, villamos házi csengők felszerelése és villamos zseblámpák raktára. Villamos házi csengők és telefonok jókarban tartását évi három koronától feljebb vállalom.

Szép bajusz nyerhető a híres Hajdusági pedrő használata által. Debreczenben kapható: **Tóth Béla** gyógyszerárában, **Böszörményben**: **Bernáth Miklós** gyógyszerárában, valamint a készítő **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerésznél Hajdusoboszlón. Egy doboz ára 50 fillér.

Katona keztyük tisztítását párját 7 krért, **báli keztyük** tisztítását párját 10 krért vállalom, Péterfia-utca 37.

Szücs munkákat boák készítését gyorsan és jutányosan készít Rózsa szücsműhelye kistombázár.

Popper Dávidné okl. szülésznő lakása: Debreczen, Hatvan-utca 31. az udvarban.

A FARSANGRA

raktárra érkeztek:

Divatos farsangi szövetek,

remek kivitelű

francia selyem batistok, legújabb vi-

rágos túllók, delaineik,

áttört selyem lyonais,

állandó nagy választék

menyasszonyi ruhaselymekből

fátyolok és koszorúkból.

Szabó Lajos Fiai

czégnél

DEBRECZEN, Rózsa-utca.

MIHALOVITS J.

gyógyszertára s gyógyszerészeti műlaboratoriuma a »Kigyó«-hoz

Debreczenben, Főtér 31. sz.

Ajnálja a következő, közkedveltségnek örvendő készítményeit:

Harmat-crème

arczsépitő s bőrpoló kenőcsét, mely teljesen ártalmatlan, nem zsiroz, tehát nappal is használható s az arcznak üdőséget, finomságot s hamvasságot kölcsönöz. Az arcot tisztítja s fehériti. Kiváló eredménnyel használható arczvörösség, májolt, sömör, szeplő s egyéb bőrtisztítatlanságnál.

— 1 tégely Harmat crème ára 1 korona. —

A kréméhez használandó powder, a

Harmat-arcpor,

mely az arcznak üde, ifju szinét kölcsönöz; három féle szinben kapható u. m. fehér, rózsás s crème szinben. Kitünő illata, teljesen ártalmatlan volta s finomsága által vetekedik minden más készítménnyel. — Jól tapad és igen jól fed.

Próbadoboz ára 50 fillér Nagyobb dobozó 1 és 2 korona.

A Mollitergin

a legkiválóbb arc s különösen kéz-bőr-apoló folyadék, mely a bőrnek selyemszerű lágyaságot, bársonyszerű finomságot kölcsönöz. Fehériti az arc- s kéz-bőrt. Teljesen ártalmatlan. Nem zsiros s nem piszkítja a ruhát. Hatása bámulatos és rögtöni! Napégette vagy szélkifujta kezeket vagy arczbőrt a legrövidebb idő alatt üdév, finommá tesz. Megbaruult kezeket, eldurvult kéz-bőrt fehérré, puhává változtat.

Egy üveg Mollitergin ára 1 korona.

Nagy raktár bel- és külföldi gyógyszerkülönlegességekből.

Mihalovits J. gyógyszerára a Kigyó-hoz Debreczenben.

Dr. Borsos-féle Növényi Hajszesz.

Megátolja a hajkihullást, a fejbőr megkorpásodását, a hajvégek megtörését s megóvja a fejbőr-betegségektől. Illata kellemes. Hatása biztos. Használata egyszerű. Nem zsiroz, nem piszkítja a fehéreneműt. Teljesen ártalmatlan. Elősegíti a hajnövést!

— 1 üveg hajszesz ára 1 vagy 2 korona. —

Dr. Borsos-féle Növényi Hajkenőcs.

Azok részére, kik a folyadékot nem kedvelik s inkább a kenőcsnek barátai, készül ugyanolyan ható anyagból s ugyanolyan kiváló hatású hajkenőcs is, mint a Borsos-féle hajszesz. Ezen hajkenőcs is teljesen ártalmatlan. Hatása gyors, biztos!

— 1 tégely Hajkenőcs ára 1 korona. —

A Mihalovits-féle

Iztelen Csukamájolaj

teljesen iztelen s szagtalan készítmény, mely undort nem okoz s e végből a gyermekek azt szívesen szedik.

A Mihalovits féle

China-bor.
China-vas-bor.
Condurangó-bor.
Pepsin-bor.

1 üveg ára

1 kor. 60 fill.

Szomorodni borból kiváló gonddal készült gyógyborok, melyek gyógyérték tekintetében versenyeznek minden e nemű készítménnyel.